

**Νίκη Μακεδονική
κ' ἄλλη Νίκη Δελφική.**

Ἄγγελμα μεγάλης Φήμης μᾶς ἀνοίγει Παραδείσους...
Νίκη σήμερα προβάλλει,
καὶ μὲ τούτη βγαίνει κ' ἄλλη,
ποῦ περιμένε κρυμμένη ἴστους Δελφούς τοὺς πολυχρόσους.

Τί χαρὰ καὶ σ' ἐλευθέρους καὶ σὲ σκλάβους ἀδελφούς...
Νίκη σ' τὴ Μακεδονία, κ' ἄλλη Νίκη σ' τοὺς Δελφούς.

Ἦέρασε καιρὸς καὶ χρόνος,
καὶ ἴσῃν γῆν τοῦ Μακεδόνας,
ὅπου βρέμεται κανόνι.

Μέσα σ' τὴν βοὴν τῶν κρότων
ἀνταμόνονται κ' ἡ δὴ δὴ των,
κ' ἕνας πόθος τῆς ἐνόνοι.

Σμίγουνε σὰν ἀδελφαίς,
καὶ λαχτάραις των κρυφαῖς
λέγ' ἢ μὰ σ' τὴν ἄλλη τῶρα.

Καὶ χειροπιασμέναις πᾶνε
κ' ἡ δὴ δὴ στέφανα σκορπᾶνε
σὲ παιδιὰ τροπαιοφόρα.

Κι ἡ καινούρια κ' ἡ παλιὰ
βλέπει μὲ κρυφὸ καμάρι
τὸ παιδί τοῦ Βασιλεῖ
δοξασμένο καββαλάρη.

Κι ὁ μεγάλος Μακεδὼν ἀναφαίνεται κ' ἕκείνος,
κ' ἀνταμόνεται μ' αὐτὸν νικητῆς ὁ Κωνσταντῖνος.
Σβύνει μέσα σὲ παιδίας ἐορτῆς πανευφροσύνου
κάθε θρηῖνος τῆς Ραμᾶ,
κ' ὁ Βουκέφαλος χυμᾶ,
καὶ πηγαίνει πλάι πλάι σ' ἄλογο τοῦ Κωνσταντίνου.

Τῆς Κορώνας τὸ βλαστᾶρι
ἴσῃν παλιὸ τὸν καββαλάρη
ἴπλα νικηφόρα κλίνει.

Θάλλ' ἡ γῆ τῶν Μακεδόνας,
καὶ δεσμοὺς Γορδίους χρόνων
μὲ χροῦσὸ σπαθὶ τοὺς λύνει.

Ἄγγελος χαρᾶς πετᾶ,
φεύγουν βάρβαροι Στρατοὶ
ἐλευθερωτῶν λεπίδα.

Καὶ δὴ Νίκαις χαιρετᾶ
καὶ μὴ κόρη, ποῦ κρατεῖ
δὸρυ πάγχρυσον κ' ἀσπίδα.

Τί χαρὰ καὶ σ' ἐλευθέρους καὶ σὲ σκλάβους ἀδελφούς...
Νίκη σ' τὴ Μακεδονία, κ' ἄλλη Νίκη σ' τοὺς Δελφούς.